

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

16 декември 2010 година *

По дело С-480/09 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 26 ноември 2009 г.,

AceaElectrabel Produzione SpA, установено в Рим (Италия), за което се явяват адв. L. Radicati di Brozolo и адв. M. Merola, avvocati,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явява г-н V. Di Висси, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

* Език на производството: италиански.

Electrabel SA, установено в Брюксел (Белгия), за което се явяват адв. L. Radicati di Brozolo и адв. M. Merola, avvocati,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.N. Cunha Rodrigues, председател на състав, г-н Ал. Арабаджиев (докладчик), г-н А. Rosas, г-н А. Ó Caoimh и г-жа С. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 септември 2010 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си AceaElectrabel Produzione SpA (наричано по-нататък „AEP“) иска да се отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общият съд на Европейския съюз] от 8 септември 2009 г. по дело AceaElectrabel/Комисия (T-303/05, Сборник, стр. II-137, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд отхвърля искането му за отмяна на Решение 2006/598/ЕО на Комисията от 16 март 2005 година относно държавната помощ, която Италия — регион Лацио — възнамерява да отпусне за намаляването на емисиите на парникови газове (ОВ L244, 2006 г., стр. 8, наричано по-нататък „спорното решение“).

Обстоятелства, предхождащи спора

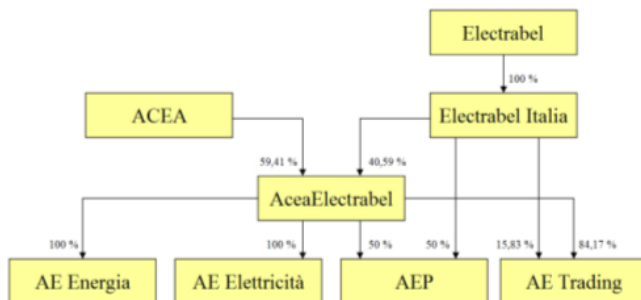
- 2 Фактическите обстоятелства по спора, както са изложени в точки 1—17 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.
- 3 AEP е дружество за производство на електроенергия, контролирано от Electrabel Italia SpA (наричано по-нататък „Electrabel Italia“) и от AceaElectrabel Holding SpA (наричано по-нататък „AceaElectrabel“), всяко от които притежава по 50 % от него.

- 4 Electrabel Italia е изцяло собственост на Electrabel SA (наричано по-нататък „Electrabel“) със седалище в Белгия.

- 5 AceaElectrabel е съвместно дружество на АСЕА SpA (наричано по-нататък „АСЕА“) и Electrabel Italia. То извършва дейност в електроенергийния и в газовия сектор. АСЕА притежава 59,41% от дружеството, а останалите 40,59% са собственост на Electrabel Italia. В учредителния договор е предвидено, че АСЕА трябва да прехвърли на АЕР две топлоелектрически и пет водноелектрически централи, докато Electrabel трябва да апортира няколко проекта за изграждането на инсталации.

- 6 Освен това AceaElectrabel притежава изцяло или отчасти предприятията AceaElectrabel Energia (100%), AceaElectrabel Elettricità (100%) и AceaElectrabel Trading (наричано по-нататък „АЕ Trading“, 84,17%).

- 7 Структурата на тези предприятия може да бъде онагледена по следния начин:

- 8 На 28 януари 2002 г. Италианската република уведомява Комисията на Европейските общности за два проекта за инвестиционна помощ, сред които проект за изграждането на топлофикационна мрежа край Рим, която да се захранва с енергия посредством частично модернизирана и преобразувана когенерационна централа и да отоплява нов квартал (наричана по-нататък „разглежданата помощ“). Инвестиционните разходи по този проект възлизат на 9 500 000 EUR, а разглежданата помощ — на 3 800 000 EUR.
- 9 С писмо от 13 май 2003 г. Комисията уведомява Италианската република, че по отношение на разглежданата помощ е образувала предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване. Всъщност Комисията приема, че разглежданата помощ е съвместима с общия пазар, но трябва да се приложат принципите, установени от Съда с Решение от 15 май 1997 г. по дело TWD/Комисия (C-355/95 P, Recueil, стр. I-2549), с което се потвърждава Решение на Общия съд от 13 септември 1995 г. по дело TWD/Комисия (T-244/93 и T-486/93, Recueil, стр. II-2265) (наричани по-нататък „съдебната практика по дело TWD/Комисия“).
- 10 В това отношение Комисията отбелязва, от една страна, че АСЕА е едно от общинските предприятия в енергийния сектор, които са получавали финансиране по схеми за помощи (наричани по-нататък „предходната помощ“), обявени за неправомерни и несъвместими с общия пазар с Решение 2003/193/ЕО на Комисията от 5 юни 2002 година относно държавната помощ, предоставяна от Италия под формата на освобождаване от данъци и заеми при преференциални условия за предприятия за обществени услуги с мажоритарно публично участие (ОВ L77, 2003 г., стр. 21, наричано по-нататък „предходното решение“), и от друга страна, че въпреки двукратното напомняне Италианската република не е представила на Комисията потвърждение, че действително си е възстановила изплатените на АСЕА суми по тези схеми, както се изисква съгласно член 3 от предходното решение.
- 11 Всъщност според Комисията АСЕА е първоначалният получател на разглежданата помощ, тъй като настоящият получател, АЕР, става такъв едва след

поредица от реорганизации. Освен това Комисията приема, че АСЕА и АЕР трябва да бъдат разглеждани като една стопанска единица и че въпреки вътрешната реорганизация за получател на разглежданата помощ трябва да се счита същата тази група, включително АСЕА.

- 12 На 16 март 2005 г. Комисията приема спорното решение, с което обявява разглежданата помощ за съвместима с общия пазар, но спира нейното изплащане на АЕР до момента, в който Италианската република представи доказателство, че АСЕА е върнало предходната помощ.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 13 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 3 август 2005 г., АЕР иска отмяна на спорното решение на основание член 230 ЕО.
- 14 С първото си правно основание АЕР изтъква нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, както и пороци в мотивите на спорното решение и липса на достатъчно доказателства за квалифицирането на разглежданата помощ като държавна помощ. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 88 ЕО и на Регламент № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] ЕО (ОВ L83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), както и от грешки при прилагане на правото и от непълнота и противоречивост на мотивите на спорното решение във връзка с определянето на лицето, което е получател на разглежданата помощ. Третото правно основание е изведено от неправомерност на спирането на изплащането на разглежданата помощ и от ирелевантност на преpraщането към съдебната практика по дело TWD/Комисия.

- 15 На 6 декември 2005 г. Electrabel подава искане за встъпване в производството в подкрепа на исканията на АЕР. С определение от 7 април 2006 г. председателят на пети състав на Общия съд допуска встъпването.

- 16 На 24 юли 2007 г. Общият съд иска от страните и от Италианската република да му представят доказателство, ако разполагат с такова, за евентуалното връщане на предходната помощ от АСЕА.

- 17 С писмо от 7 септември 2007 г. Италианската република потвърждава, че АСЕА е възстановило сумата от 1 511 135,88 EUR за 1998 г. и сумата от 1 534 938,78 EUR за 1999 г.

- 18 В писмо от 14 февруари 2008 г. Комисията посочва, че възстановените от АСЕА суми представляват твърде малък процент от сумите, подлежащи на връщане по силата на предходното решение, предвид изчисленията в счетоводния отчет на АСЕА за 2004 г. Тя подчертава, че поради това отлагателното условие, от което зависи изплащането на разглежданата помощ, не може да се счита за изпълнено.

- 19 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата.

- 20 По първото правно основание Общият съд приема, че Комисията е можела, без да наруши член 87, параграф 1 ЕО, да квалифицира разглежданата помощ като държавна помощ, тъй като местният характер на въпросната топлофикационна мрежа не изключва нито наличието на конкурентни отношения с други енергийни продукти, нито евентуалното засягане на търговията между държавите

членки, и че тази констатация е достатъчно мотивирана. Освен това Общият съд отхвърля като недопустими доводите, че мотивите на спорното решение били противоречиви, а доказателствата за квалифицирането на разглежданата помощ като държавна помощ били недостатъчни, като приема, че жалбата не съдържа никакви доводи в това отношение.

- 21 Общият съд обявява за недопустимо второто правно основание в частта му, изведена от нарушение на член 88 ЕО и на Регламент № 659/1999, тъй като според този съд в първоинстанционната жалба не е посочен никакъв довод във връзка с тези нарушения. Доколкото с второто правно основание се посочват грешки при прилагане на правото, както и непълнота и противоречивост на мотивите на спорното решение във връзка с определянето на лицето, което е получател на разглежданата помощ, Общият съд постановява, от една страна, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че за целите на разследването на тази помощ АСЕА и АЕР трябва да се разглеждат като образуващи една стопанска единица и че АСЕА трябва да се счита за един от получателите на разглежданата помощ. От друга страна, Общият съд приема, че спорното решение е достатъчно мотивирано и не съдържа никакво противоречие.
- 22 По третото правно основание Общият съд отхвърля доводите, че АСЕА и АЕР не са едно и също лице и че не е налице ефект на натрупване на предходната помощ с разглежданата помощ, като препраща към своите съображения, изложени при преценката на второто правно основание. Той счита също, че противно на изтъкнатото от АЕР, съдебната практика по дело TWD/Комисия е приложима и спрямо общите схеми за помощи, а не само спрямо индивидуалните помощи. Накрая Общият съд приема, че Комисията се е съобразила с посочената съдебна практика, и постановява, че тя не е била длъжна да доказва, че натрупването на предходната и на разглежданата помощ води до нарушаване на конкуренцията, нито предварително да определя точния размер на предходната помощ.

Искания на страните

23 АЕР иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение и да уважи исканията, направени в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

24 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата, и
- да осъди АЕР да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 25 Жалбоподателят изтъква две правни основания, изведени, първо, от изопачаване на правните основания на жалбата в първоинстанционното производство, от грешки при прилагане на правото, както и от нерационалност и противоречивост на мотивите на обжалваното съдебно решение, що се отнася до определянето на получателя на разглежданата помощ. Второто правно основание е изведено от изопачаване на правните основания на жалбата в първоинстанционното производство, от грешки при прилагане на правото, както и от противоречивост и непълнота на мотивите на това решение във връзка с приложимостта на съдебната практика по дело TWD/Комисия.

По първото правно основание, свързано с определянето на получателя на разглежданата помощ

По първата част на първото правно основание, изведена от изопачаване на правните основания на жалбата в първоинстанционното производство

— Доводи на страните

- 26 АЕР счита, че обявяването за недопустимо на второто изложено в първоинстанционното производство правно основание в частта му, изведена от нарушение на член 88 ЕО и на Регламент № 659/1999, е резултат от повърхностно разглеждане на жалбата, тъй като позоваването на тези правила е трябвало да се разгледа във връзка с доводите относно грешката при определянето на получателя

на разглежданата помощ. Всъщност правилното определяне на получателя било релевантно за спазването на процесуалните правила в областта на държавните помощи.

- 27 Според АЕР въпросът за икономическата приемственост между АСЕА и АЕР поради прехвърлянето на частта от предприятието, в рамките на която се реализира проектът, за който е отпусната разглежданата помощ, е бил обстойно разгледан както в писмените становища на страните, така и в съдебното заседание. При все това Общият съд не взел предвид това обсъждане, като по този начин изопачил правното основание на жалбата и резултатите от съдебното дирене.

— Съображения на Съда

- 28 Според постоянната съдебна практика Общият съд е длъжен да отхвърли като недопустимо изложеното в жалбата искане, когато съществените правни и фактически обстоятелства, на които това искане се основава, не изпъкват по логичен и разбираем начин от текста на самата жалба (Решение от 18 юли 2006 г. по дело Rossi/СХВП, C-214/05 P, Recueil, стр. I-7057, точка 37 и Определение от 13 март 2007 г. по дело Arizona Chemical и др./Комисия, C-150/06 P, точка 45).
- 29 Следователно, след като констатира, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд всяка жалба трябва да посочва предмета на спора и да съдържа кратко изложение на правните основания, и то достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответната страна да подготви своята защита, а на Общия съд — да се произнесе по жалбата, Общият съд правилно отхвърля като недопустими доводите, изведени от нарушение на член 88 ЕО и на Регламент № 659/1999, поради това че не отговарят на тези условия.

- 30 Всъщност в подадената до Общия съд жалба не е посочено ясно, недвусмислено, логично и разбираемо с какво спорното решение нарушава тези разпоредби. Освен това АЕР не представя на Съда никакво конкретно доказателство за това, че подадената пред Общия съд жалба отговаря на посочените условия.
- 31 В частност за тази цел не е достатъчно да се изтъква, че позоваването на посочените разпоредби е трябвало да се разгледа във връзка с доводите относно грешката при определянето на получателя на разглежданата помощ, тъй като в жалбата в първоинстанционното производство тази връзка не е изрично посочена, нито е изяснено как твърдяната грешка е довела до нарушение на същите тези разпоредби.
- 32 При тези условия първата част на първото правно основание трябва да се отхвърли.

По втората част на първото правно основание, изведена от грешки при прилагане на правото

— Доводи на страните

- 33 АЕР изтъква, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил извода на Комисията, че АСЕА и АЕР образуват една стопанска единица. Всъщност АСЕА притежава по-малко от 30 % от АЕР, а 70 % от последното са собственост на Electrabel, поради което било невъзможно да се твърди, че АЕР образува една стопанска единица с АСЕА.

34 Според АЕР от цялата съдебна практика, цитирана от Общия съд в подкрепа на неговия анализ, следва, че правото на преценка, с което Комисията разполага по въпроса дали за целите на определянето на получателя на помощта две или повече предприятия образуват една стопанска единица, е налице само в хипотезите на изключителен контрол от едно и също лице или от една и съща група. Обратно, когато предприятието е контролирано, както в конкретния случай, от съвместно предприятие, което от своя страна се намира под контрола на две отделни групи, тази съдебна практика не сочела, че Комисията може да направи извод за съществуването на една стопанска единица между контролираното дружество и едно от двете дружества, които контролират съвместното предприятие.

35 АЕР счита също, че Комисията никога не е прилагала подобен подход в други области на конкурентното право, макар че във всички области на това право се използват едни и същи понятия. Всъщност, противно на приетото от Общия съд, понятията, приложими в областта на концентрациите или картелите, могат да бъдат транспонирани в областта на държавните помощи, освен в особени случаи, които оправдават различно тълкуване.

36 В това отношение в решението, с което одобрява учредяването на АЕР, Комисията квалифицирала това съвместно предприятие като концентрация, тъй като то е предприятие, което е оперативно независимо спрямо своите дружества майки. Впрочем понятието „перативна независимост“ се използвало в конкурентното право за общите предприятия, които макар и контролирани от различни икономически групи, притежават самостоятелна организационна и административна структура и участват на пазара със собствени оперативни и финансови средства.

37 Следователно според АЕР Общият съд е допуснал грешка, като въпреки тази предходна констатация на Комисията стигнал до извода в точка 142 от обжалваното съдебно решение, че АЕР не разполага с действителна оперативна

независимост спрямо АСЕА и Electrabel поради съвместния им контрол върху него. Всъщност Общият съд объркал понятието „оперативна независимост“ с понятието „контрол“, доколкото не всеки контрол накърнявал оперативната независимост на предприятията.

- 38 От друга страна, доколкото в точка 142 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че АЕР не е оперативно независимо, тъй като АЕ Trading продава произведената от него енергия, АЕР отбелязва, че подобни съображения са ирелевантни, тъй като разделянето на производството и продажбата на едро, извършвани в случая от АЕР, от продажбата на дребно, извършвана в случая от АЕ Trading, е честа практика в енергийния сектор и е било известно на Комисията към момента на одобряването на концентрацията.
- 39 АЕР добавя, че макар Общият съд да отбелязва, че Комисията не търси отговорност от АЕР, нито иска от него да върне предходната помощ, това не променя факта, че АЕР и посредством него Electrabel търпят последиците от спирането на разглежданата помощ. Ако обаче Комисията искала посредством АЕР да стигне до АСЕА, не е трябвало да допуска неблагоприятни последици спрямо Electrabel и следователно е трябвало да спре разглежданата помощ не изцяло, а пропорционално на притежаваното от АСЕА участие, тоест 29,705 %.
- 40 Според АЕР позоваването от Общия съд на Решение от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия (С-91/01, *Rescueil*, стр. I-4355, точки 50—53) е ирелевантно, тъй като в делото, по което е постановено това решение, се е разглеждал въпросът дали определено дружество отговаря на условията за преференциалното третиране, предоставено на малките и средните предприятия, а не дали принадлежи към една стопанска единица. Освен това посоченото дело се отнасяло само до изключителния контрол на една-единствена група.

- 41 Доколкото Общият съд приел, че съществува икономическа приемственост между АСЕА и АЕР поради прехвърлянето на частта от предприятие, в рамките на която се реализира проектът, за който е отпусната разглежданата помощ, АЕР счита, че това прехвърляне не е достатъчно доказателство за това, че то продължава дейността, извършвана по-рано от АСЕА, и че е станало получател на тази помощ. Това прехвърляне не обосновавало и съображението, че АЕР и АСЕА образуват една стопанска единица.
- 42 В това отношение АЕР отбелязва, че прехвърлянето на посочения проект е извършено в контекста на споразумение за създаване на съвместно предприятие, с което приключва организираната от АСЕА процедура на конкурентно възлагане, в рамките на която прехвърлената част от предприятие била оценена по адекватен начин съгласно пазарните правила. Впрочем, видно от точка 33 от известието на Комисията, озаглавено „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ“ (ОВ С 272, 2007 г., стр. 4), при прехвърляне на активи („asset deals“) като това в конкретния случай няма приемственост между старото и новото предприятие.
- 43 Що се отнася до съображенията на Общия съд, че има опасност съответната част от предприятието на АСЕА да е прехвърлена на АЕР с цел да се избегне изпълнението на съдържащото се в предходното решение нареждане за възстановяване, АЕР напомня, че то е посочило пред Общия съд, че сделка с толкова голямо икономическо и стратегическо значение като учредяването на AseaElectrabel не може да е планирана с цел да се избегне опасността от спиране на държавна помощ с толкова незначителен размер спрямо общата стойност на сделката.
- 44 Освен това, като приел, от една страна, че Комисията не е длъжна да доказва целта за избягване на изпълнението, и от друга страна, че за обосноваване на изводите на Комисията е достатъчно тя да установи факта на прехвърлянето и да посочи опасностите, които то поражда с оглед на правилата в областта на

държавните помощи, Общият съд освободил Комисията от задължението ѝ за мотивиране и ѝ разрешил да мотивира решенията си само с теоретични и парадоксални хипотези.

- 45 В съдебното заседание Electrabel подкрепя доводите на АЕР, целящи да се докаже както че АЕР и АСЕА не съставляват стопанска единица, така и че съответната част от предприятието на АСЕА изобщо не е прехвърлена на АЕР с цел да се избегне изпълнението на съдържащото се в предходното решение нареждане за възстановяване. В частност Electrabel изтъква, че евентуалната опасност от избягване на изпълнението трябва да се преценява не абстрактно, а въз основа на конкретни факти.

— Съображения на Съда

- 46 Тъй като АЕР и Electrabel оспорват констатацията на Общия съд, че във връзка с предходната и с разглежданата помощ Комисията може да разглежда АЕР и АСЕА като спадащи към една стопанска единица, следва да се провери дали Общият съд е потвърдил спорното решение по този въпрос, без да допусне грешка при прилагане на правото.
- 47 В това отношение от практиката на Съда следва, че след реструктуриране, включващо прехвърляне на производствени съоръжения от едно дружество към новосъздадени индустриални дружества, при което старото дружество запазва участието си в тези новосъздадени индустриални дружества, всички тези дружества могат да образуват заедно една-единствена група за целите на помощите, въпреки факта че всяко от новосъздадените индустриални дружества притежава отделна правосубектност от старото дружество (вж. в този смисъл Решение от 14 ноември 1984 г. по дело Intermills/Комисия, 323/82, Recueil, стр. 3809, точка 11).

- 48 Старото дружество и новите дружества могат по-конкретно да образуват една стопанска единица, когато с осъщественото реструктуриране се образува едно неделимо цяло от индустриална и финансова гледна точка (вж. в този смисъл Решение по дело Intermills/Комисия, посочено по-горе, точка 12).
- 49 От практиката на Съда следва също, че субектът, който притежава контролно участие в определено дружество и упражнява действително този контрол, като се намесва пряко или непряко в управлението на същото, трябва да се разглежда като участник в икономическата дейност, извършвана от контролираното дружество (Решение от 10 януари 2006 г. по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., С-222/04, Recueil, стр. I-289, точки 112 и 118).
- 50 Всъщност, ако не беше така, простото разделяне на предприятието на два отделни субекта, от които единият продължава пряко предходната икономическа дейност, а вторият упражнява контрол върху първия, като се намесва в неговото управление, би било достатъчно да лиши от полезно действие правилата на Съюза относно държавните помощи. Това разделяне би позволило на втория субект да получава субсидиите или другите предимства, предоставяни от държавата или чрез държавни средства, и да ги използва изцяло или отчасти в полза на първия субект, а съответно и в интерес на стопанската единица, образувана от двата субекта (Решение по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., посочено по-горе, точка 114).
- 51 Обстоятелството, че някои от членовете на управителния и на надзорния съвет на субекта, който има контролно участие в определено дружество, са назначени и в същите органи на контролираното дружество, може да отразява възможността този субект да контролира, ръководи и финансира дружеството до степен, надхвърляща обикновената финансова инвестиция, и същевременно може да сочи за наличието на органични и функционални връзки между този субект и контролираното от него дружество (вж. в този смисъл Решение по дело Cassa di Risparmio di Firenze и др., посочено по-горе, точки 116 и 117).

- 52 В конкретния случай нито АЕР, нито Electrabel оспорват следните констатации на Общия съд, а именно, първо, в точка 103 от обжалваното съдебно решение той установява, че АСЕА е първоначалният получател на разглежданата помощ, че частта от предприятието на АСЕА, която ще получи тази помощ, е прехвърлена на АЕР и че АЕР продължава дейността на тази част от предприятието. В точка 142 от обжалваното съдебно решение Общият съд също посочва, че АЕ Trading продава произведената от АЕР енергия и че AceaElectrabel притежава 84,17 % от АЕ Trading, а АСЕА притежава 59,41 % от AceaElectrabel.
- 53 Второ, в точка 109 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че АЕР е свързано едновременно с АСЕА и с Electrabel и че АСЕА има мажоритарно участие в капитала на AceaElectrabel, което от своя страна притежава 50 % от капитала на АЕР, а в точка 111 от това решение констатира, че АСЕА изрично потвърждава, че съвместно с Electrabel контролира АЕР.
- 54 Трето, в точка 119 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че макар Electrabel да има осем представители сред общо дванадесетте членове на съвета на директорите на АЕР и четирима сред общо шестимата изпълнителни членове, решенията в най-важните области могат да се вземат само при съгласие на един от членовете, представляващи АСЕА, което дава на последното право на вето.
- 55 От съдебната практика, напомнена в точки 47 и 48 от настоящото решение, обаче следва, че при подобни обстоятелства Комисията може да приеме, без да превиши границите на своята свобода на преценка, че след реструктурирането, извършено от АСЕА с подкрепата на Electrabel, АСЕА и АЕР образуват едно неделимо цяло за целите на предходната и на разглежданата помощ, при положение че с реструктурирането съответната част от предприятието на АСЕА е прехвърлена на АЕР, че АЕР продължава дейността на тази част от предприятието, че АСЕА запазва участието си в АЕР и че произвежданата от АЕР енергия се продава от АЕ Trading, което на свой ред е контролирано от АСЕА посредством мажоритарното участие на същото в AceaElectrabel.

- 56 Освен това с оглед на съдебната практика, напомнена в точки 49 и 51 от настоящото решение, от същите тези констатации следва, че Комисията е имала основание да приеме, че АСЕА, което притежава съвместно контролно участие в АЕР, е упражнявало действително този контрол, като се е намесвало пряко или непряко в управлението на АЕР както посредством своите представители в съвета на директорите на АЕР и сред изпълнителните членове, така и посредством мажоритарното си участие в AseaElectrabel, тъй като последното притежава 50 % от капитала на АЕР.
- 57 Освен това в точка 125 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, от една страна, че в споразумението, с което на АЕР се прехвърля тази част от предприятието на АСЕА, е предвидена клауза за изключване на отговорността на АЕР при евентуален съдебен спор относно тази част от предприятието, и от друга страна, че към този момент АСЕА вече е оспорило предходното решение.
- 58 При подобни обстоятелства обаче няма основание да се приеме, че Общият съд е допуснал грешка, като е приел в точка 130 от обжалваното съдебно решение, че в конкретния случай Комисията е доказала, че преструктурирането, извършено от АСЕА съвместно с Electrabel, би могло да породи опасност от избягване на изпълнението на съдържащото се в предходното решение нареждане за възстановяване.
- 59 Всъщност, от една страна, противно на твърдяното от АЕР и Electrabel, следва да се приеме, че опасността от избягване на изпълнението на нареждането за възстановяване на предходната помощ може да се вземе предвид, независимо дали наличието на подобна цел е доказано предвид фактическите обстоятелства по случая. Всъщност, ако не беше така, предприятията биха имали стимул да създават дружествени структури с цел да избегнат възстановяването на неправомерните помощи, като се възползват от факта, че би било в тежест на Комисията да докаже, че са последвали подобна цел.
- 60 Ето защо Общият съд правилно е постановил, че е достатъчно Комисията да докаже наличието на подобна опасност в конкретния случай.

- 61 От друга страна, Комисията е имала основание да приеме, че ако не се констатира съществуването на стопанска единица с АСЕА, АЕР би имало възможност да продължи — след извършеното реструктуриране и под съвместния контрол на АСЕА — прехвърлената дейност, за която е отпусната предходната помощ, и същевременно да получи разглежданата помощ. Освен това Комисията е имала основание да приеме, че предоставянето на разглежданата помощ на АЕР би позволило на АСЕА да я ползва, тъй като двете дружества извършват икономическата си дейност в рамките на едно неделимо цяло.
- 62 С оглед обаче на съдебната практика, напомнена в точка 50 от настоящото решение, възможността АСЕА да ползва разглежданата помощ би била достатъчна, за да лиши от полезно действие правилата на Съюза относно държавните помощи и наред с това би била в разрез с логиката на съдебната практика по дело TWD/Комисия.
- 63 При тези условия Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията, която в това отношение разполага с широко право на преценка, не е допуснала явна грешка в преценката, като е стигнала до извода, че АСЕА и АЕР образуват една стопанска единица за целите на предходната и на разглежданата помощ.
- 64 По-специално Общият съд правилно е приел, че макар АСЕА да не упражнява контрол върху АЕР самостоятелно, а съвместно с Electrabel, и макар Electrabel да притежава по-голям дял в капитала на АЕР в сравнение с АСЕА, това обстоятелство в случая не е пречка Комисията да констатира наличието на стопанска единица между АСЕА и АЕР.
- 65 Тази констатация не може да бъде оспорена с другите доводи на АЕР.
- 66 Първо, следва да се констатира, че с оглед на гореизложените анализ не могат да се приемат доводите, изведени, от една страна, от оперативната независимост

на АЕР спрямо АСЕА, която Комисията е установила при преценката на концентрацията, и от друга страна, от понятието „стопанска единица“ в областта на картелите и на концентрациите. Всъщност, както правилно е постановил Общият съд в точки 135, 137 и 138 от обжалваното съдебно решение, в областта на държавните помощи понятието „стопанска единица“ може да се различава от понятието, което се прилага в другите области на конкурентното право.

67 При всички случаи нито евентуалната оперативна независимост на АЕР, нито понятието „стопанска единица“ в областта на картелите и концентрациите биха могли да оборят извода, че в частност предвид правото на вето на АСЕА по най-важните въпроси от управлението на АЕР Общият съд правилно е потвърдил в случая констатацията на Комисията, че АСЕА упражнява съвместен контрол върху АЕР и че последното принадлежи към едно неделимо цяло.

68 Второ, що се отнася до довода, че съответната част от предприятие е прехвърлена на АЕР в рамките на твърдяно прехвърляне на активи („asset deal“), достатъчно е да се отбележи, че правилата относно този вид сделки не намират приложение при обстоятелства като тези в случая, при които АСЕА е запазило съвместен контрол върху съответната част от предприятие и поради това може да се разглежда като образуващо една стопанска единица заедно с АЕР.

69 Трето, що се отнася до довода за направеното от Общия съд позоваване на горепосоченото Решение по дело Италия/Комисия, от съображенията в точки 55—64 от настоящото решение следва, че дори и да се предположи, че както твърди АЕР, това позоваване е погрешно, Общият съд все пак основателно е стигнал до извода за правилност на констатацията на Комисията, че АСЕА и АЕР образуват една стопанска единица. Ето защо този довод е безпредметен.

- 70 Четвърто, що се отнася до довода на АЕР, че разглежданата помощ е трябвало да бъде спряна не изцяло, а пропорционално на дела на АСЕА в капитала на АЕР, достатъчно е да се посочи, че поради изложените в точка 61 от настоящото решение причини Комисията и Общият съд са имали основание да считат, че всяка предоставена на АЕР помощ, дори и с намален размер, е можела да осигури предимства за АСЕА.
- 71 С оглед на всичко изложено по-горе втората част от първото правно основание следва да се отхвърли.

По третата част от първото правно основание, изведена от нерационалност и противоречивост на мотивите на обжалваното съдебно решение

— Доводи на страните

- 72 АЕР упреква Общия съд, че само е възпроизвел като свои всички доводи на Комисията, без да забележи, че са противоречиви и че съдържат явна грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката.
- 73 В частност АЕР счита, че след като Общият съд се е съгласил, че АЕР е контролирано от две отделни групи и че сред тези две групи Electrabel притежава по-голямото участие, неговият извод, че АЕР и АСЕА се управляват от общ контролен център, е противоречив, произволен и нелогичен, тъй като от гледна точка на логиката едно и също дружество не би могло да образува стопанска единица с две отделни лица.

- 74 Освен това съображението на Общия съд, че АЕР не е оперативно независимо, тъй като произвежданата от него енергия се продава от АЕ Trading, не било подкрепено от никакво обяснение, което да изясни неговото значение.
- 75 АЕР е на мнение, че не е реалистично и логично да се счита, както приел Общият съд, че AseaElectrabel е създадено с цел да се заобиколят правилата, приложими за държавните помощи, и че Комисията не е длъжна да доказва целта за заобикаляне на тези правила, а за обосноваване на изводите ѝ е достатъчно тя да установи факта на прехвърлянето и да посочи опасностите, които то поражда с оглед на правилата в областта на държавните помощи.
- 76 Според АЕР Общият съд си противоречи, като в точка 140 от обжалваното съдебно решение приема, че за да се определи дали е налице една стопанска единица, следва да се вземе предвид участието на съответното предприятие в група от дружества, намираща се под пряк или непряк контрол на едно от тях, както и образуването на една-единствена група, контролирана от един субект, а същевременно сам констатира, че АЕР е контролирано от два отделни субекта.

— Съображения на Съда

- 77 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика задължението на Общия съд по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда да мотивира решенията си не изисква от него да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които са взети въпросните мерки, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол (Решение от 2 април 2009 г. по дело *Voûgues и Voûgues Télécom/Комисия*, C-431/07 P, Сборник, стр. I-2665, точка 42, както и Определение от 21 януари 2010 г. по дело *Iride и Iride Energia/Комисия*, C-150/09 P, точка 42).

- 78 В конкретния случай е достатъчно да се констатира, че съображенията на Общия съд са ясни и разбираеми и дават възможност на АЕР и Electrabel да се запознаят с причините, поради които Общият съд е отхвърлил посоченото правно основание, и същевременно осигуряват на Съда достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол.
- 79 В частност следва да се подчертае, че твърдените от АЕР несъответствия в съображенията на Общия съд визират на практика същите твърдени грешки при прилагане на правото, които вече бяха разгледани и отхвърлени в рамките на втората част от първото правно основание, а не се отнасят до липсата на мотиви.
- 80 Ето защо третата част от първото правно основание и съответно цялото първо правно основание следва да бъдат отхвърлени.

По второто правно основание, свързано с приложимостта на съдебната практика по дело TWD/Комисия

По първата част от второто правно основание, изведена от изопачаването на правните основания на жалбата в първоинстанционното производство

— Доводи на страните

- 81 АЕР изтъква, че като е потвърдил в точка 172 от обжалваното съдебно решение, че в предходното решение Комисията не е била длъжна да анализира

индивидуално предоставените в рамките на определена схема помощи, Общият съд е изопачил третото правно основание на жалбата, с което всъщност се е изтъквало, че за да се изиска възстановяване на индивидуално предоставена в рамките на определена схема помощ, е необходимо първо да се извърши проверка на индивидуалното положение на всяко засегнато предприятие.

- 82 Всъщност според АЕР е абсолютно необходимо преди издаването на нареждане за възстановяване да се определи дали и до каква степен всяко предприятие, принадлежащо към категорията, обхваната от тази схема, е ползвало помощ, която е несъвместима с правилата на Договора за ЕО. В настоящото дело обаче тази проверка все още не била направена.

— Съображения на Съда

- 83 По отношение на тези твърдения е достатъчно да се отбележи, от една страна, че от прочита на точки 23—28 от жалбата в първоинстанционното производство, както и на точки 147—151 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е направил вярно обобщение на изтъкнатите от АЕР доводи, и от друга страна, че Общият съд е отговорил на тези доводи в точки 164—181 от обжалваното съдебно решение.

- 84 По-конкретно, видно от точка 25 *in fine* от жалбата в първоинстанционното производство, АЕР в частност изтъква, че за да може да противопостави на АСЕА или на АЕР неправомерността на получената от АСЕА предходна помощ, Комисията е трябвало в предходното решение да разгледа прилагането на схемите за предходната помощ спрямо АСЕА, и че след като не го е направила, не е можела да се позовава на наличието на подобна неправомерност.

- 85 Ето защо не може да се твърди, че като е отговарял на изтъкнатите от АЕР доводи, Общият съд е изопачил третото правно основание на жалбата в първоинстанционното производство, по-конкретно като е констатирал в точка 172 от обжалваното съдебно решение, че в предходното решение Комисията не е била длъжна да анализира индивидуално предоставените в рамките на посочените схеми помощи.
- 86 Следователно първата част от второто правно основание трябва да се отхвърли.

По втората част от второто правно основание, изведена от грешки при прилагане на правото

— Доводи на страните

- 87 На първо място, АЕР изтъква, че съдебната практика по дело TWD/Комисия, която се отнасяла до преценката на ефекта на натрупване на помощите по отношение на едно предприятие, можела да се прилага само спрямо същото предприятие. То обаче доказало в рамките на първото правно основание, че не било възможно АСЕА и самото то да бъдат разглеждани като част от една стопанска единица. Вследствие на това Общият съд неправилно потвърдил спорното решение в частта му, в която се прилага тази съдебна практика.
- 88 На второ място, АЕР счита, че за да докаже, че натрупването на предходната с разглежданата помощ би могло да доведе до неблагоприятни последици, Общият съд е трябвало да провери дали АСЕА действително е получило неправомерна помощ, тъй като тази проверка не била направена нито от Италианската република, нито от Комисията.

- 89 Тъй като от съображенията на Общия съд следва, че при анализа на Комисията е трябвало да бъдат взети предвид най-вече последиците от помощта за АСЕА, АЕР счита, че Общият съд е изменил съдебната практика по дело TWD/Комисия, като е наложил ново условие за съвместимост, което не е предвидено в Договора и цели да санкционира невъзстановяването на предходната помощ. Всъщност, вместо да вземе предвид евентуалния ефект на натрупване като фактор за преценката на съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар, Общият съд приложил тази съдебна практика като инструмент за възстановяването на предходната помощ, като създал гаранция, че докато не извърши това възстановяване, дружеството, което е ползвало предходната помощ, няма да има право на никакво, дори непряко последващо предимство. Общият съд обаче не взел становище по това основно възражение и само за изчерпателност го отхвърлил в точка 188 от обжалваното съдебно решение със съображение, основано единствено на хипотези.
- 90 АЕР подчертава, че към момента на приемането на спорното решение не е било възможно нито да се презумира наличието на ефект на натрупване, нито да се оцени размерът му. При разследването на схема за помощи Комисията можела да избере дали да извърши разследване на отделните случаи, или да се задоволи с обща и абстрактна преценка. Ако избере втория вариант, способите, с които разполага, за да се увери, че съответната държава членка изпълнява решението, се свеждали до иска за неизпълнение на задължения от държава членка, тъй като целта на съдебната практика по дело TWD/Комисия не била да ѝ предостави алтернативен способ за налагане на санкции.
- 91 Всъщност АЕР счита, че тъй като посочената съдебна практика има за цел да не се допусне получателят на новата помощ да се ползва от прекомерно предимство на пазара, поради факта че не е върнал неправомерната предходна помощ, прилагането на същата тази съдебна практика налага конкретно и подробно да се разгледат предимствата, произтичащи от новата помощ, и при разглеждането им да се съобрази конкретно положението на предприятието получател на съответния пазар спрямо неговите конкуренти и спрямо търговските потоци в Общността.

- 92 В този смисъл АЕР счита, че за да може да спре изплащането на новата помощ, Комисията трябва да достигне до мотивираното заключение, че натрупването на двете помощи води до нарушаване на конкуренцията и търговията до такава степен, че трябва да се приеме, че отрицателните последици от новата помощ са повече от положителните, поради което е невъзможно да бъде разрешена, докато първата помощ не бъде върната.
- 93 Вследствие на това Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото в точка 186 от обжалваното съдебно решение приел, че съдебната практика по дело TWD/Комисия не налага Комисията да докаже, че натрупването на двете помощи може да засегне търговията, а е достатъчно само да предполага наличието на подобна опасност.
- 94 На трето място, според АЕР Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че държавата членка и предприятието — получател на новата помощ, са длъжни да представят на Комисията данни, които да доказват липсата на ефект на натрупване на новата помощ с предходните неправомерни и невъзстановени помощи. Всъщност, макар че съответната държава членка трябва да представи на Комисията данни, които да сочат, че новата помощ е съвместима с общия пазар, според АЕР нито тази държава членка, нито засегнатото предприятие трябва да доказват отрицателния факт, че натрупването на разглежданите помощи изобщо не се отразява на търговията.

— Съображения на Съда

- 95 Най-напред следва да се напомни, от една страна, че при анализа на втората част от първото правно основание вече бе отхвърлен доводът, че АСЕА и АЕР представляват два отделни икономически субекта за целите на предходната и на разглежданата помощ. От друга страна, пак при този анализ бе посочено, че

Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил, че Комисията е имала основание да приеме, че отпускането на разглежданата помощ на АЕР би позволило на АСЕА да я ползва.

- 96 По-нататък следва да се напомни, че видно от практиката на Съда, необходимостта да се избегне ефектът на натрупване на невъзстановените и на планираните помощи е една и съща, независимо дали става въпрос за индивидуални помощи или за помощи, които са част от схема за помощи, и че съдебната практика по дело TWD/Комисия позволява на Комисията да обвърже съвместимостта на определена помощ с предварителното връщане на предходни неправомерни помощи (вж. в този смисъл Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, посочено по-горе, точки 49, 50 и 70).
- 97 Всъщност, от една страна, Комисията трябва при необходимост да вземе предвид евентуалния ефект на натрупване на невъзстановените предходни неправомерни помощи и на новите помощи (вж. в този смисъл Решение от 15 май 1997 г. по дело TWD/Комисия, посочено по-горе, точки 26 и 27), и от друга страна, би могла да констатира съвместимостта на новите помощи с общия пазар едва когато данните, с които разполага, ѝ позволяват да направи такъв извод (вж. в този смисъл Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, посочено по-горе, точка 70).
- 98 В конкретния случай Общият съд констатира, от една страна, че Комисията е разполагала с данни, сочещи, че АСЕА е получило предходната помощ, и от друга страна, че тя не е разполагала с данни, въз основа на които да може да направи извод за липсата на ефект на неправомерно и несъвместимо с общия пазар натрупване на предходната и на разглежданата помощ.
- 99 Както обаче Общият съд правилно посочва в точка 187 от обжалваното съдебно решение, от съдебната практика по дело TWD/Комисия следва, че когато Комисията реши да образува официална процедура по разследване, държавата членка и потенциалният получател на новата помощ следва да ѝ предоставят

данните, които да доказват съвместимостта на тази помощ с общия пазар, и че това задължение се простира и върху необходимостта да се установи липсата на ефект на натрупване на новата помощ с предходни неправомерни и несъвместими с общия пазар помощи, които не са възстановени.

- 100 Ето защо Общият съд правилно постановява, че след като предходното решение се е отнасяло до схема за помощи, а не до индивидуални помощи, и поради това Италианската република е следвало да определи сумите, подлежащи на връщане от получателите по тази схема, то в рамките на процедурата, завършила със спорното решение, Италианската република, АСЕА и АЕР е следвало да съобщят на Комисията подлежащите на връщане и евентуално вече върнати суми от предходната помощ, за да докажат евентуалната липса на неправомерно натрупване на помощи.
- 101 Тъй като обаче подобни данни не са съобщени на Комисията, от това следва, че Общият съд не допуска грешка, когато приема, че в случая Комисията не е била длъжна да определя с точност сумата на получената от АСЕА предходна помощ, преди да спре изплащането на разглежданата помощ въз основа на съдебната практика по дело TWD/Комисия.
- 102 Накрая, доколкото от практиката на Съда следва, че е достатъчно Комисията да докаже, че спорните помощи може да засегнат търговията между държавите членки и да нарушат конкуренцията (Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, посочено по-горе, точка 72), Общият съд правилно е постановил, че в случая Комисията не е била длъжна конкретно и подробно да разгледа предимствата, произтичащи от разглежданата помощ, и да съобрази конкретно положението на АЕР и АСЕА на съответния пазар спрямо техните конкуренти и спрямо търговските потоци в Общността.

103 С оглед на изложените по-горе съображения се налага изводът, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото и че поради това втората част от второто правно основание следва да се отхвърли.

По третата част от второто правно основание, изведена от противоречивост и непълнота на мотивите на обжалваното съдебно решение

— Доводи на страните

104 АЕР отбелязва, че в точка 179 от обжалваното съдебно решение Общият съд сам посочва, че не може със сигурност да се твърди, че АСЕА е получило помощ, несъвместима с правилата на Договора. Поради тази причина АЕР изразява недоумение защо в следващата точка от това решение Общият съд приема, че забележката във финансовия отчет на АСЕА относно евентуалната опасност от възстановяване на известна сума е достатъчна да обоснове съображенията на Комисията.

105 Според АЕР точка 186 от обжалваното съдебно решение е неясна, а точка 187 е необяснима и немотивирана. Точка 188 от това решение също не била мотивирана.

106 В това отношение АЕР добавя, че доколкото изложените в тези точки съображения на Общия съд предполагат, че според него Комисията не е получила от Италианската република необходимите данни, за да извърши своето разследване, Общият съд е трябвало да отговори на изтъкнатия в съдебното заседание довод, че в такъв случай Комисията не може да се произнася единствено въз

основа на данните, с които разполага, а трябва да следва процедурата, предвидена в член 5 от Регламент № 659/1999. Общият съд обаче не отговорил на този довод.

— Съображения на Съда

- ¹⁰⁷ В точка 77 от настоящото решение бе напомнено, че задължението на Общия съд да мотивира решенията си не изисква от него да отговаря изрично на всички представени от страните по спора съображения и че мотивите са достатъчни, когато дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които са взети въпросните мерки, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол.
- ¹⁰⁸ В конкретния случай е достатъчно, от една страна, да се приеме, че изложените от Общия съд съображения са ясни и разбираеми и дават възможност на АЕР и Electrabel да се запознаят с причините, поради които Общият съд е отхвърлил посоченото правно основание, и същевременно осигуряват на Съда достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол.
- ¹⁰⁹ В частност Общият съд пояснява в точка 180 от обжалваното съдебно решение защо според него Комисията е имала основание да приеме въпреки доводите на АЕР, разгледани в точка 179 от това решение, че АСЕА е получило неправомерна предходна помощ. Освен това, както ясно сочат точки 186—188 от обжалваното съдебно решение, в тях Общият съд е изложил своето тълкуване на съдебната практика по дело TWD/Комисия.

- 110 От друга страна, от преписката по делото е видно, че АЕР не е изложило споменатия в точка 106 от настоящото решение довод в писмената фаза на производството пред Общия съд, а за първи път го е посочило в съдебното заседание пред същия, както то самото признава. При тези условия следва да се приеме, че това е нов довод в подкрепа на искането за отмяна на спорното решение.
- 111 В това отношение от преписката по делото следва, че с този довод не се допълва друг довод, който вече е бил изложен изрично или имплицитно в жалбата в първоинстанционното производство и който се намира в тясна връзка с него. В съответствие обаче с член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд в хода на производството не може да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството (вж. в този смисъл Решение от 12 ноември 2009 г. по дело SGL Carbon/Комисия, С-564/08 P, точки 20—34).
- 112 Следователно, тъй като доводът, споменат в точка 106 от настоящото решение, не почива върху нови обстоятелства, установени в хода на производството, Общият съд не допуска грешка, като не отговаря изрично на този довод.
- 113 Освен това, доколкото АЕР представя посочения довод за първи път в писмената фаза на производството пред Съда, от постоянната съдебна практика следва, че да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда правно основание, на което не се е позовала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд. В рамките на обжалването Съдът по принцип е компетентен само да прецени съображенията на Общия съд във връзка с вече обсъдените пред него правни основания (вж. по-специално Решение от 10 септември 2009 г. по дело Akzo Nobel и др./Комисия, С-97/08 P, Сборник, стр. I-8237, точка 38, както и Определение по дело Iride и Iride Energia/Комисия, посочено по-горе, точка 32).

- 114 Ето защо следва да се отхвърли третата част от второто правно основание, а съответно и цялото второ правно основание.
- 115 От това следва, че жалбата трябва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 116 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на АЕР и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати съдебните разноси. Освен това, тъй като исканията на Electrabel са отхвърлени, то трябва да бъде осъдено да понесе направените от него съдебни разноси.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **AceaElectrabel Produzione SpA понася, наред с направените от него съдебни разноси, и тези на Европейската комисия.**
- 3) **Electrabel SA понася направените от него съдебни разноси.**

Подписи